

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศ และต่างประเทศ
(ระยะเวลาไม่เกิน ๘๐ วัน และ ระยะเวลาตั้งแต่ ๘๐ วันขึ้นไป)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อ – นามสกุล นางสาวจิราภรณ์ สุขสาครตุ

อายุ ๒๘ ปี การศึกษา พยาบาลศาสตรบัณฑิต

ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การพยาบาลผู้ป่วยวิกฤติทางการแพทย์

๑.๒ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

หน้าที่รับผิดชอบ (โดยย่อ) ปฏิบัติงานห้องปฏิบัติการและศูนย์นักทารกแรกเกิด โดยให้การพยาบาลดูแล ป้องกัน ฟื้นฟูทารกแรกเกิดที่มีภาวะวิกฤต ไม่ให้เกิดภาวะแทรกซ้อนในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ตลอดจนให้การพยาบาลแบบองค์รวม ดูแลส่งเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างมารดาภัยทารก รวมถึง การส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ดูแลปรับเปลี่ยนด้านจิตใจบิดามารดาและครอบครัวของทารกแรกเกิดที่มีภาวะวิกฤต ชื่อเรื่อง / หลักสูตร อบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาศักยภาพพยาบาลวิกฤติทารกแรกเกิด (NICU) หลักสูตร ๑ เดือน

เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย

งบประมาณ เงินงบประมาณกรุงเทพมหานคร เงินบำรุงโรงพยาบาล

ทุนส่วนตัว

จำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท

ระหว่างวันที่ ๔ - ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ระยะที่ ๑ ภาคฤดูหนาว ห้องประชุมท่า�ผู้หญิงวิริยะภากุล ชั้น ๕ ศูนย์การแพทย์สิริกิติ์ คณะแพทย์ศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ระยะที่ ๒ ภาคปฏิบัติจริง ในคลินิก รุ่นที่ ๑ วันที่ ๑๙ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ หอผู้ป่วย NICU โรงพยาบาลรามาธิบดี

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย

๒.๑ วัตถุประสงค์

๒.๑.๑ เพื่อทบทวนองค์ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับปัญหาที่พบบ่อยของทารกแรกเกิด และสามารถนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในเวชปฏิบัติ

๒.๑.๒ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติงานและการทำงานเป็นทีมให้มีประสิทธิภาพ ในระหว่างการช่วยเหลือทารกแรกเกิดที่มีภาวะวิกฤต

๒.๑.๓ เพื่อสามารถนำความรู้กลับไปพัฒนาองค์กรและหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ ในการดูแลให้การพยาบาลทารกแรกเกิดที่มีภาวะวิกฤตได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วทันที

๒.๑.๔ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความมั่นใจในการทำงานและดูแลผู้ป่วย ได้อย่างครอบคลุมให้มีความปลอดภัย ลดอัตราการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ ได้

๒.๑.๕ เนื้อหา...

๒.๒ เนื้อหา

การประเมินและติดตามการพยาบาลในหอผู้ป่วยทางกิจกรรม

การประเมิน : ประวัติการตั้งครรภ์ของมารดา อายุครรภ์ น้ำหนักแรกเกิด สัญญาณชีพ การหายใจ

๑. ประเมินภาวะหายใจลำบาก (Respiratory Distress) หากหายใจเร็วมากกว่า ๑๖๐ ครั้ง / นาที มีอาการเขียวขณะหายใจเอง ปีกมูกบาน มีเสียงร้องคราง ชาโกรงหรือหน้าอกบุ่มขณะหายใจ มีการใช้แรงในการหายใจเพิ่มขึ้น ต้องได้รับการช่วยหายใจที่เหมาะสม

๒. ให้ติดเครื่องวัดค่าออกซิเจนในเลือดที่มีขอว่า กำหนดเป้าหมายค่าออกซิเจนในเลือด ของหารกคลอดก่อนกำหนด อยู่ที่ ๙๐ – ๙๕ % หารกคลอดครบกำหนด อยู่ที่ > ๙๕ % และควรตั้งแจ้งเตือน ค่าออกซิเจนสูงสุดและต่ำสุดในเครื่องติดตามออกซิเจน โดยเพิ่มหรือลด ๒ % จากเป้าหมายค่าออกซิเจน เพื่อป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการได้รับออกซิเจนมากเกินไป

การควบคุมอุณหภูมิ

หากความอุณหภูมิกายอยู่ที่ ๓๖.๘ – ๓๗.๑ องศาเซลเซียส จึงต้องติดตามและปรับอุณหภูมิห้อง รวมทั้ง การใช้ตู้อบ แบ่งเป็น ๒ โหมด คือ ควบคุมการตั้งอุณหภูมิร่างกาย ตั้งค่าเริ่มที่ ๓๖.๕ องศาเซลเซียส สามารถปรับเพิ่ม / ลด ครั้งละ ๐.๑ และควบคุมการตั้งอุณหภูมิในตู้อบ ตั้งค่าตามอุณหภูมิสิ่งแวดล้อม ที่เหมาะสมกับอายุและน้ำหนักของหารกแรกเกิด สามารถปรับเพิ่ม / ลด ครั้งละ ๐.๒

การให้เหลวเย็นเลือด

ติดตามค่าความดันในเลือดที่แม่นยำ โดยการใช้ขนาดสายวัดที่เหมาะสมกับขนาดตัวหารก และวัดในตำแหน่งหลอดเลือดที่แขน - ขา ติดตามอัตราการเต้นของหัวใจอยู่ในช่วงเกณฑ์ปกติ ตรวจการไหลเวียน ของเส้นเลือดฝอยปกติ คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๓ วินาที และติดตามปริมาณปัสสาวะจะถ่ายปัสสาวะ ภายใน ๒๔ ชั่วโมงแรกหลังเกิด ปริมาณปัสสาวะปกติ ๑ - ๔ มิลลิลิตรต่อวันต่อชั่วโมง

การให้นม

ควรประเมินลักษณะห้อง มือเจียนหรือไม่ ปริมาณน้ำย่อยอย ลักษณะของน้ำย่อย และลักษณะอุจจาระ ภาวะหายใจลำบาก

ภาวะกลุ่มอาการหายใจลำบาก คือ ภาวะความผิดปกติในระบบทางเดินหายใจของหารก ซึ่งเป็นผลมาจากการลดแรงตึงผิว (Surfactant) ที่มีหน้าที่ช่วยให้ถุงลมในปอดทำงานได้อย่างปกติในหารก มีปริมาณไม่เพียงพอ ทำให้หารกมีอาการผิดปกติ พบมากในหารกคลอดก่อนกำหนด โดยเฉพาะหารก ที่คลอดก่อนช่วงอายุครรภ์ ๒๘ สัปดาห์ เนื่องจากปอดพัฒนาได้ไม่เต็มที่

อาการของภาวะหายใจลำบาก

หายใจเร็ว มีเสียงร้องคราง หายใจปีกมูกบาน หยุดหายใจเป็นเวลาสั้น ๆ หน้าอกบุ่ม หายใจหอบเหนื่อย ริมฝีปาก ปลายมือและปลายเท้าเป็นสีม่วงคล้ำ และอาจมีปริมาณปัสสาวะลดลง การวินิจฉัยภาวะหายใจลำบาก

การตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการ การเอกซเรย์ทรวงอก เพื่อตรวจหาความผิดปกติ บริเวณปอด และการทดสอบด้วยเครื่องวัดความอิมตัวของออกซิเจนในเลือด (Pulse Oximetry Test) เพื่อตรวจวัดปริมาณออกซิเจนในเลือด

การรักษาภาวะหายใจลำบาก

๑. การให้สารลดแรงตึงผิวของถุงลมทดแทน ส่วนใหญ่นิยมรักษาด้วยยา ยาที่ใช้ คือ คูโรเซอร์ฟ และเซอร์แวนต้า

๒. การรักษาประคับประคองตามอาการ การใส่เครื่องช่วยหายใจแบบท่อหรือเครื่องช่วยหายใจด้วยแรงดันบวกอย่างต่อเนื่องทางจมูก และการรักษาด้วยออกซิเจนที่มีความเข้มข้นสูงกว่าปกติ

ภาวะตัวเหลืองในทารกแรกเกิด

เกิดจากสารสีเหลืองชื่อ บิลิรูบิน ในเลือดสูงกว่าปกติ บิลิรูบินนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการแตกสลายของเม็ดเลือดแดง ผ่านกระบวนการที่ตับ และถูกกำจัดออกจากร่างกายทางปัสสาวะและอุจจาระ ภาวะตัวเหลืองในทารกแรกเกิด

๑. ภาวะตัวเหลืองปกติ ทารกจะไม่มีความผิดปกติอื่นร่วมด้วย หายเองได้ภายใน ๑ - ๒ สัปดาห์

๒. ภาวะตัวเหลืองผิดปกติ เนื่องจากมีพยาธิสภาพ มีเสاطุ้ดหดหายอย่าง เช่น ภาวะหมูเลือด แม่กับลูกไม่เข้ากัน ภาวะเม็ดเลือดแดงขาดເเอ้มไชม์ G6PD จึงแตกได้ง่ายกว่าปกติ ภาวะตัวเหลืองที่สัมพันธ์ กับการกินนมแม่ โรคห่อน้ำดีตีบ การเมล็ดออกอทีหนังศีรษะ ภาวะพร่องไทรอยด์แต่กำเนิด การติดเชื้อในกระแสเลือด ตับอักเสบ เป็นต้น

การรักษาภาวะตัวเหลือง

๑. การส่องไฟรักษา โดยการใช้หลอดไฟชนิดพิเศษที่มีความยาวคลื่นแสงที่เหมาะสมเท่านั้น แสงเดดตามธรรมชาติไม่สามารถรักษาภาวะตัวเหลืองได้

๒. การเปลี่ยนถ่ายเลือด ทำในกรณีที่ระดับบิลิรูบินในเลือดสูงมาก มากกว่า ๒๐ มิลลิกรัม ต่อเดซิลิตร หรือทารกเริ่มแสดงอาการทางสมองแล้ว เช่น ซึม ดุดนุมไม่ตี กระสับกระส่าย กล้ามเนื้อแข็งเกร็ง และชัก เพื่อลดระดับบิลิรูบินในเลือดลงอย่างรวดเร็ว

โรคหัวใจที่มีเส้นเลือดแดงเกินผิดปกติระหว่างปอดและหัวใจ

ภาระการทำงานที่ผิดปกติของหลอดเลือดหัวใจตั้งแต่กำเนิด ซึ่งเป็นผลมาจากการหลอดเลือดหัวใจ ตักตสอาร์เตอริโอซัส ปิดไม่สนิทหลังจากการเกิด ทำให้มีเลือดถูกส่งไปที่ปอดมากกว่าปกติ กล้ามเนื้อหัวใจ ไม่แข็งแรง และอาจนำไปสู่ภาวะหัวใจล้มเหลวได้ โดยโรคนี้มักพบบ่อยในทารกที่คลอดก่อนกำหนด

อาการ

หายใจแรงและเร็ว หรือหายใจสั่น มีอาการหายใจลำบากเรื้อรัง รับนมหรือสารอาหารได้เมื่อต้องหายใจ หรืออาจเหนื่อยออก ขณะร้องไห้หรือรับประทานอาหาร

การวินิจฉัย

การตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงสะท้อน หรือการทำเอกโคหัวใจ การตรวจเอกซเรย์ทรวงอก และการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ

การรักษา

๑. รักษาด้วยยาด้านการอักเสบชนิดไม่ใช่สเตียรอยด์ (Nonsteroidal Anti – Inflammatory Drug : NSAIDS) ที่ใช้ส่วนใหญ่ ได้แก่ ไอบูโนเรฟน และพาราเซตามอล

๒. การผ่าตัดผูกปิดรูหลอดเลือดหัวใจ เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนและทำให้ภาวะปริมาณเลือดที่มากเกินไปกลับสู่สีแดงปกติ

๓. การรักษาผ่านทางสายสวนหลอดเลือดหัวใจ

การติดเชื้อในทารกแรกเกิด

๑. การติดเชื้อในทารกแรกเกิดระยะต้น เป็นการติดเชื้อในทารกแรกเกิดภายใน ๗๒ ชั่วโมง แรกของชีวิต ส่วนใหญ่เกิดจากการติดเชื้อก่อนคลอด

๒. การติดเชื้อในทารกแรกเกิดระยะหลัง เป็นการติดเชื้อในทารกแรกเกิดที่อายุมากกว่า ๗๒ ชั่วโมงแรกของชีวิต เช่น การติดเชื้อแบคทีเรียแกรมลบ การติดเชื้อด้วยยา

อาการและอาการแสดงภาวะติดเชื้อในเด็ก

มีไข้ หัวใจเต้นเร็ว หรือมีหายใจหอบ พบเซลล์เม็ดเลือดขาวสูงมากกว่า ๑๒,๐๐๐ / ลบ.มม. หรือพบเซลล์เม็ดเลือดขาวต่ำกว่า ๕,๐๐๐ / ลบ.มม. และมีภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำได้ การป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล

ตามข้อมูลล่าสุด โดยใช้หลัก WHAPOM

๑. Weaning คือ การพิจารณาการหยุดหรือลดท่อช่วยหายใจให้เร็วที่สุด เพื่อลดโอกาสการติดเชื้อกับทารกแรกเกิดที่ใส่ท่อช่วยหายใจได้

๒. Hand hygiene คือ การล้างมือทันทีก่อนใส่ถุงมือ ก่อนดูดเสมหะในท่อช่วยหายใจ และหลังถอดถุงมือดูดเสมหะ

๓. Aspiration precaution คือ การปรับยกระดับหัวเตียงให้สูงทำมุประมาณ ๓๐ - ๔๕ องศา

๔. Prevent contaminate คือ การเปลี่ยนเครื่องช่วยหายใจเมื่อสกปรกหรือระบบทำงานผิดปกติ

๕. Oral care คือ เช็ดทำความสะอาดช่องปากของทารกโดยใช้น้ำนม โคลอสทรัม หรือน้ำเกลือที่สะอาด (Sterile water)

๖. Mobilization คือ กระตุนให้ผู้ป่วยริมมีการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เร็วที่สุด

การดูแลทารกแรกเกิด

ตามหลักการช่วยภูษีพทางการแพทย์ ครั้งที่ ๔ ข้อมูลเวชศาสตร์ทารกแรกเกิดแห่งประเทศไทย ดังนี้

- สิ่งจำเป็นที่ต้องทราบก่อนทารกคลอด คือ มืออาชีวกรรมเท่าได น้ำคร่ำสีอะไว มีปัจจัยเสี่ยง หรือไม่ การตัดสายสะตือเป็นอย่างไร

- สำหรับขั้นตอนในการช่วยทารกเริ่มแรกให้ความอบอุ่น กระตุนทารก จัดตำแหน่งทางเดินหายใจ และดูดเสมหะเมื่อจำเป็น

- เมื่อทารกจำเป็นต้องใส่ท่อช่วยหายใจ ให้ติดเครื่องติดตามหัวใจ (ECG monitor) ทันที จะช่วยให้ประเมินอัตราการเต้นของหัวใจได้แม่นยำ

- การให้ยาอิพิเนฟрин แนะนำให้เริ่มต้นที่ขนาดยา ๐.๒ มล. / กก. ทางหลอดเลือดดำ และ ๑ มล. / กก. ทางท่อช่วยหายใจ และให้น้ำเกลือ ๓ ml ตาม หลังฉีดยาทางหลอดเลือด

- ทารกแรกเกิดที่ได้รับการช่วยชีวิต หากไม่มีอัตราการเต้นของหัวใจและได้ช่วยเหลือ ทุกขั้นตอนแล้ว ควรมีการหารือยุติการช่วยชีวิต กรอบเวลาที่เหมาะสมคือหลังเกิด ประมาณ ๒๐ นาที

การช่วยหายใจแรงดันบวก Positive - Pressure Ventilation (PPV)

๑. เตรียม resuscitation bag ขนาด ๒๐๐ ลิตร ๗๕๐ มล. ต่ออุปกรณ์เข้ากับ mask เบอร์ ๐ คลอดก่อนกำหนด หรือ เบอร์ ๑ ครบกำหนด และ เบอร์ ๑๐ สำหรับทารกที่มีน้ำหนักตัวน้อยกว่า ๑,๐๐๐ กรัม ครอบบริเวณจมูกและปาก ระวังอย่าให้กดขอบตาทารก

๒. เปิดออกซิเจนอัตราไฟลถึง ๕ - ๑๐ ลิตร / นาที ปรับความเข้มข้นออกซิเจนด้วย blender หากไม่มี blender ควรเริ่มด้วยอากาศ ($\text{FiO}_2 = 0.๒๑$)

๓. หากทารกมีอัตราการเต้นหัวใจต่ำกว่า ๖๐ ครั้งต่อนาที นานเกิน ๕๐ วินาทีของการช่วยกู้ ให้เพิ่มความเข้มข้นออกซิเจนเป็น ๑๐๐ %

๔. ปีบด้วยอัตรา ๔๐ - ๖๐ ครั้ง / นาที และจังหวะปีบ ปีบสองสาม

การช่วยหายใจแรงดันบวกอย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุดในการช่วยกู้ชีพ ทารกที่มีภาวะขาดออกซิเจนปริกำเนิด อาการที่แสดงว่าทารกตอบสนองต่อการช่วยหายใจ คือ อัตราหัวใจจะเพิ่มขึ้น ค่าอิมตัวออกซิเจโนxyในเกณฑ์ปกติ ทารกเริ่มหายใจเองและมีการยับร่างกายตามมา เมื่อทารกแสดงอาการ ดังกล่าว และมีอัตราหัวใจเกิน ๑๐๐ ครั้งต่อนาที ให้ค่อย ๆ ผ่อนแรงเป็น และความเร็วในการช่วยหายใจลง หากหากอาการไม่ดีขึ้น มีอัตราหัวใจน้อยกว่า ๑๐๐ ครั้งต่อนาที ให้ตรวจสอบประสิทธิภาพของการช่วยหายใจ ให้ทำการแก๊สหรือพิจารณาใส่ท่อช่วยหายใจ การใส่ท่อช่วยหายใจทารก

วิธีการ

๑. ใช้ laryngoscope พร้อม straight blade เบอร์ ๐ สำหรับทารกเกิดก่อนกำหนด และเบอร์ ๑ สำหรับทารกครบกำหนด

๒. เลือกท่อช่วยหายใจขนาดเหมาะสม

๓. ใช้เวลาไม่เกิน ๓๐ วินาทีต่อการพยายามใส่แต่ละครั้ง และให้ผู้ช่วยถือสายออกซิเจน หนึ่อจมูกทารกก่อน

๔. ความลึกของท่อช่วยหายใจ

๔.๑ ให้ vocal cord guide อยู่ระดับเดียวกับเส้นเสียง

๔.๒ ความลึกถึงริมฝีปากของทารก (ซม.) = น้ำหนักตัว (กг.) + ๖

๔.๓ ตรวจสอบตำแหน่งด้วยการพั้งเสียงลมบริเวณช่องปอดทั้งสองข้างและบริเวณลิ้นปุ่มครั้ง หรือสังเกตใบหน้าที่ผ่านท่อขึ้นมา

๕. ตัดท่อช่วยหายใจ ให้เหลือความยาวประมาณ ๕ เซนติเมตร เหนือริมฝีปาก

ขั้นตอนการนวดหัวใจ (Chest Compression)

ข้อบ่งชี้ : อัตราหัวใจต่ำกว่า ๖๐ ครั้ง / นาที หลังช่วยหายใจแรงดันบวกอย่างมีประสิทธิภาพ เล็กอย่างน้อย ๓๐ วินาที

วิธีการ

๑. ให้ทารกนอนบนพื้นที่มีความคงตัวพอสมควร ใช้นิ้วโป้งหลังทารก (สำหรับ ๒ - thumb encircling hands technique) ให้ผู้ทำการนวดหัวใจยืนข้างลำตัวทารกและให้ผู้ช่วยหายใจยืนด้านศีรษะ

๒. วางนิ้วที่ตำแหน่งบริเวณด้านล่าง ๑ / ๓ ของกระดูกสันอก หรือใต้เส้นสมมติที่ลากระหว่างหัวนมสองข้างเหนือกระดูกอ่อนที่อยู่ปลายสุดของกระดูกอก ให้นิ้วตั้งออกจากกับทรวงอก

๓. กดทวงอกลีกประมาณ ๑ / ๓ ของเส้นผ่าศูนย์กลางแนวหน้า – หลัง
๔. นวดหัวใจกับการช่วยหายใจในอัตรา ๓ ต่อ ๑ โดยใช้จังหวะละ ๐.๕ วินาที
๕. ใช้เวลาในการนวด ประมาณ ๔๕ - ๖๐ วินาที

ขั้นตอนการให้ยาและสารน้ำ (Medications)

ข้อบ่งชี้ : อัตราหัวใจต่ำกว่า ๖๐ ครั้ง / นาที หลังการช่วยหายใจด้วยอกรซิเจนความเข้มข้น ๑๐๐ % และนวดหัวใจอย่างมีประสิทธิภาพแล้วอย่างน้อย ๓๐ วินาที

ยาที่ใช้ : ยาอิพิโนฟริน

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

๒.๓.๑ ต่อตอนเออ

- ได้รับความรู้และทักษะทางการพยาบาลด้านทารกแรกเกิดวิกฤตเพิ่มมากขึ้น สามารถประเมินทารกแรกเกิด เป้าระวังและติดตามความผิดปกติทางด้านสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดการปัญหาสุขภาพและดูแลทารกแบบองค์รวมได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

- ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการดูแลทารกของหน่วยงานที่ฝึกปฏิบัติ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ระหว่างหน่วยงาน

๒.๓.๒ ต่อหน่วยงาน

- สามารถนำองค์ความรู้และทักษะทางการพยาบาลที่ได้มาปรับใช้ในการดูแลผู้ป่วย รวมถึง นำมาพัฒนา และส่งเสริมหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพในการให้การพยาบาลดูแลผู้ป่วยทารก ที่มีภาวะวิกฤตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๓.๓ อื่น ๆ

- สามารถดูแลให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และเสริมสร้างความมั่นใจในการดูแล ป้องกัน พื้นฟู ให้การพยาบาลผู้ป่วยและครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรค

๓.๑ การปรับปรุง

- ไม่มีเอกสารและไฟล์เนื้อหาประกอบการอบรม ทำให้ลำบากต่อการจดบันทึกข้อมูล ที่เป็นประเด็นสำคัญ เพราะวิทยากรบางท่านบรรยายเนื้อหาค่อนข้างรวดเร็ว

- ระยะเวลาการอบรมไม่เพียงพอ เนื้อหาค่อนข้างมาก จึงทำให้เก็บรายละเอียดความรู้ ในการอบรมไม่ครบถ้วนและครอบคลุมทั้งหมด

๓.๒ การพัฒนา

- เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมควรทบทวนความรู้ ก่อนเข้ารับการอบรม เพื่อขณะพังการบรรยายจะได้เข้าใจมากขึ้น เนื่องจากการถูกซีพثارกแรกเกิด ที่มีภาวะวิกฤตมีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะนำไปสู่การมีชีวิตอดหรือการเสียชีวิตของทารกได้

- ควรมีการจัดอบรมและเปิดโอกาสให้พยาบาลรุ่นใหม่ได้มีส่วนร่วมในการเข้าศึกษา อบรม เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และนำมานำเสนอให้การพยาบาล รวมถึง นำมาพัฒนาองค์กร ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานต่อไป

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาให้การพยาบาล เสริมสร้าง ดูแลและพัฒนาทารกอย่างถูกต้องและครอบคลุม รวมถึง นำองค์ความรู้ที่ได้รับในการอบรมครั้งนี้ มาถ่ายทอดให้กับเพื่อนร่วมวิชาชีพ ในหน่วยงาน เพื่อร่วมกันดูแลผู้ป่วยทางแรกรเกิดที่มีภาวะวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทั้งหน่วยงานและองค์กรสืบไป

ลงชื่อ กิตา คง ลงนาม ผู้รายงาน
(นางสาวจิราภรณ์ สุขสาเกตุ)

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรม เกี่ยวกับการพยาบาลด้านทารกแรกเกิดวิกฤต มาเฝ้าระวังและติดตามความผิดปกติทางด้านสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาปรับใช้ในการดูแล ทารกแบบองค์รวมได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

(นายพรเทพ แต้เชียง)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

<https://url.in.th/uutUR>

การพัฒนาศักยภาพพยาบาลวิถีดูแลการรักษาเด็ก(NICU)

หลักสูตร 1 เดือน
ระหว่างวันที่ 4 - 29 มีนาคม 2567
ณ โรงพยาบาลรามาธิบดี

การประเมินและติดตามการพยาบาล ในห้องผู้ป่วยการรักษาเด็กวิถีดูแล

ประเมินภาวะหายใจลำบาก :

หายใจเร็ว เชี่ยว ปีกจมูกบาน ร้องคราง
ชาไครง/อุกบุ่ม
: ติดเครื่องวัด O2 ที่มือขวา

👉 preterm 90 - 95 %

👉 term >95%

การควบคุมอุณหภูมิ

: อุ่นช่วง 36.4-37.4 องศาเซลเซียส
การใช้ตู้อบ

โหนดควบคุมตั้งอุณหภูมิภายใน

: เริ่ม 36.5 องศาเซลเซียส

ปรับเพิ่ม/ลด ครั้งละ 0.1 องศา

โหนดควบคุมตั้งอุณหภูมิในตู้อบ

: ตั้งตามอุณหภูมิสั่งแพทย์แล้ว

ที่เหมาะสมกับอายุ/น้ำหนัก

ปรับเพิ่ม/ลด ครั้งละ 0.2 องศา

การให้อาหารเม็ด

: ตรวจการให้อาหารของเส้นเลือดฟอยปกติ

ต้องน้อยกว่า 3 วินาที

: ติดตามปัสสาวะใน 24 ชม.แรก (1-4 ml/kg/hr.)

การให้นม

: ประเมินรากหน้าท้อง, แหะแบบ

ปริมาณ/สีของน้ำนม

ลักษณะของอุจจาระ

ประเมินชนิดที่ได้รับ/การนำไปใช้งาน

- ตอนเช้า : ได้เพิ่มพูนทักษะการพยาบาลทางด้านการรักษาเด็กที่มีภาวะวิกฤตเพิ่มขึ้น
- สามารถประเมินการรักษาเด็กที่มีภาวะวิกฤตเพิ่มขึ้น
- ควบคุมสามารถจัดการและดูแลการรักษาเด็กต่อไปอย่างถูกต้องและครอบคลุม
- ต่อหน่วยงาน : สามารถนำความรู้/ทักษะการพยาบาลมาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานเพิ่มเติม
- ต่อสังคม : การรักษาเด็กที่ถูกต้องและเหมาะสมสอดคล้องกับภาวะเจ็บป่วย ตลอดจนสามารถให้คำแนะนำแก่ครอบครัวได้ เมื่อการกลับไปอยู่บ้าน

นางสาวจิราภรณ์ สุขลาเกตุ

พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

ห้องกิจกรรมผู้ป่วยหนักการรักษาเด็ก

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์